

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové, v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 71/2013, o námitce podjatosti vůči všem soudcům Městského soudu v Praze,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Slavomír Novák, JUDr. Hana Pipková a JUDr. Marcela Rousková **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 71/2013.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze (dále také „městský soud“) vede pod sp. zn. 8 A 71/2013 řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem Ministerstva vnitra.

[2] V podání ze dne 1. 9. 2013 označeném jako „*Upřesnění a opakování žádosti*“ žalobce požadoval vyloučení všech soudců městského soudu. Žalobce jako hlavní důvod uvedl, že soudci tohoto soudu se již zabývali nebo zabývají případy, které s řízením sp. zn. 8 A 71/2013 věcně souvisí a eventuální zjištění, která v uvedeném případě předpokládá, mohou mít právní důsledky i v neprospěch soudců městského soudu.

[3] Městský soud dne 5. 11. 2013 předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu, aby ve věci věc rozhodl, případně aby věc dle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přikázal jinému krajskému soudu.

[4] Nejvyšší správní soud vyzval přípisem ze dne 9. 12. 2013, č. j. Nao 78/2013 - 240, soudce, kteří mají v dané věci rozhodnout, o vyjádření. K námitce podjatosti se vyjádřil předseda senátu městského soudu 8 A JUDr. Slavomír Novák. Uvedl, že námitka žalobce je zcela nekonkrétní, jelikož nijak nespécifikoval uvedené případy, jež mají s věcí sp. zn. 8 A 71/2013 souviset, nevyložil, v čem by měla tato souvislost spočívat, a neuvedl nic, co by ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. mohlo vést k pochybnostem o nepodjatosti soudců městského soudu. Za tohoto stavu věci měl za to, že podání žalobce vůbec nelze považovat za námitku podjatosti, a to z důvodu její nekonkrétnosti a absence relevantních sdělení.

[5] Soud nicméně podání žalobce jako námitku podjatosti posoudil; zaměřil se na hodnocení námitky ve vztahu k soudcům městského soudu, kteří mají ve věci vedené pod sp. zn. 8 A 71/2013 rozhodnout. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu totiž nemá význam rozhodovat o námitce podjatosti směřující proti soudcům, kteří se nemají účastnit

rozhodování ve věci (srov. např. usnesení tohoto soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. Nao 44/2012 - 19). Námitka podjatosti tak byla primárně hodnocena ve vztahu k soudcům městského soudu působícím v senátu 8 A.

[6] Podle § 8 odst. 1 věta první a třetí s. ř. s. „*soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr ke věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem ke vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“

[7] Poměr soudce k věci je ve smyslu citovaného ustanovení třeba chápat jako přímý zájem soudce na daném řízení, zejména na jeho výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Rozhodnutí o vyloučení soudce představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon [čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (vyhlášena pod č. 2/1993 Sb.)]. Soudce lze proto vyloučit z projednávání a rozhodnutí věci, která mu byla zákonným postupem přidělena, jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání v nezávislém, nestranném a spravedlivém rozhodování (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu není dán důvod pochybovat o nepodjatosti žádného ze soudců senátu 8 A, a to se zřetelem k jejich poměru k věci, jakož ani k jejich poměru k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům.

[9] Žalobce ani neuvádí žádné konkrétní důvody, pro které by měli být tito soudci vyloučeni, přičemž jako důvod pro vyloučení zejména nelze hodnotit žalobcem ve zcela obecné rovině namítaná předpokládaná zjištění v tomto řízení, která mohou mít právní důsledky i v neprospěch soudců městského soudu.

[10] Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s., podle něhož důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech. Důvodem pro vyloučení soudce tedy nemůže být případné dřívější rozhodování soudce v jiné věci, zejména v jiném řízení, kterého byl žalobce účastníkem. Žalobce nicméně ve své obecné námitce ani v tomto směru žádnou konkrétní skutečnost netvrdí.

[11] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci nebyly naplněny podmínky § 8 odst. 1 s. ř. s. a podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl po vyjádření dotčených soudců tak, že soudci senátu 8 A nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 71/2013.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2014

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu